

Miljø- og
Fødevareministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2019-5590

Den 30. april 2019

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 721 (MOF alm. del) stillet den 9. april 2019 efter ønske fra Ida Auken (RV).

Spørgsmål nr. 721

"I hvilket omfang kan forsigtighedsprincippet anvendes til at fastsætte nationale regler til regulering af biocidprodukter med henblik på beskyttelse af det danske drikkevand?"

Svar

Godkendelse af biocidprodukter foregår efter en 2-leddet godkendelsesprocedure, som er fastlagt i EU's biocidforordning. 1. trin er en godkendelse af aktivstoffet på EU plan. 2. trin er en efterfølgende national godkendelse af produkter, hvori stoffet indgår, forudsat at producenter eller distributører indgiver konkrete ansøgninger om produktgodkendelse til Miljøstyrelsen. Danmark kan enten være det første EU-land, som godkender et biocidprodukt, eller også kan Danmark gensidigt anerkende et produkt, der er godkendt i et andet EU-land. Biocidforordningen giver desuden mulighed for godkendelse af et biocidprodukt på EU-plan under en særlig procedure, hvor alle EU-medlemsstater inddrages.

Biocidforordningen giver i artikel 37 mulighed for, at enhver medlemsstat kan afvise at give en godkendelse eller ændre vilkår og betingelser i en gensidig godkendelse, forudsat at en sådan foranstaltning kan begrundes i en række nærmere afgrænsede hensyn. Hensynene omfatter bl.a. beskyttelse af miljøet samt beskyttelse af menneskers, især sårbare grupper, eller dyrs eller planter liv og sundhed. Medlemsstaten og ansøger skal søge at nå til enighed om den påtænkte ændring i godkendelsen, hvorefter den kan gennemføres af medlemsstaten. Hvis der ikke kan opnås enighed, inddrages Kommissionen, hvor der i sidste ende træffes afgørelse ved en EU-procedure om, hvorvidt betingelserne i artikel 37 er opfyldt. Miljøstyrelsen har eksempelvis mulighed for at anvende artikel 37 til beskyttelse af grundvandet, såfremt det vurderes, at der er behov for dette for specifikke produkter.

For EU-godkendelserne, som er gældende i alle EU-lande, er der en tilsvarende bestemmelse i artikel 44(5). Her kan en medlemsstat anmode Kommissionen om at tilpasse visse betingelser i godkendelsen specifikt til medlemsstatens område, forudsat at en sådan foranstaltning kan begrundes i samme hensyn som angivet i artikel 37.

Hvis der kommer ny viden, som giver begrundet formodning om, at et godkendt biocidholdigt produkt udgør en alvorlig umiddelbar eller forsinket risiko for menneskers sundhed, især for sårbare grupper, dyrs sundhed eller miljøet, er der i artikel 88 hjemmel til, at en medlemsstat kan træffe foreløbige foranstaltninger. Dette skal straks meddeles til Kommissionen, som skal tage stilling til foranstaltningen. Det sker ved en undersøgelsesprocedure, hvor Kommissionen fremlægger et forslag, som komiteen stemmer om. Danmark vil altså ifølge biocidforordningen have mulighed for foreløbigt

at forbyde eller begrænse brugen af et produkt, hvis der fremkommer ny viden om, at det udgør en alvorlig umiddelbar eller forsinket risiko for grundvandet.

Biocidforordningen giver altså under visse omstændigheder mulighed for at fastsætte særlige nationale krav til beskyttelse af grundvandet for de godkendte biocidprodukter.

Jakob Ellemann-Jensen

/

Lea Frimann Hansen